

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

14/1/2009 **Il Divo** Πάολο Σορεντίνιο

21/1/2009 **Boy A** Τζον Κρόουλι

28/1/2009 **Summer Book** Σεϊφί Τεομάν

4/2/2009 **Ανθισμένες κερασιές** Ντόρις Ντόρι

11/2/2009 **Εμπιστεύσου την αγάπη** Ξιαοσουάι Γουάγκ

18/2/2009 **Και τα σπουργίτια τραγουδούν** Ματζίντ Ματζίντι

25/2/2009 **Η σιωπή της Λόρνα** Λυκ και Ζαν - Πιέρ Νταρντέν

4/3/2009 **Τέσσερις νύχτες με την Άννα** Γιέρζι Σκολιμόφσκι

11/3/2009 **Madeinusa** Κλαούντια Γίόσα

18/3/2009 **Euphoria** Ιβάν Βιριπάγιεφ

25/3/2009 **Το καλοκαίρι που έφυγαν οι γονείς μου** Κάο Χάμπουργκερ

1/4/2009 **Παγωμένο ποτάμι** Κόρτνεϊ Χαντ

8/4/2009 **Βαλς με τον Μπασίρ** Αρί Φόλμαν

ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΟΥΡΓΙΤΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ - AVAZE GONJESHK-HA

Σκηνοθεσία: Ματζίντ Ματζιντί

Σενάριο: Ματζίντ Ματζιντί, Μεχράν Κασχανί

Ηθοποιοί: Μοχάμεντ Αμίρ Νατζί, Χουσεΐν Αγκχαζί, Μαριάμ Ακμπαρί

Χώρα: Ιράν (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 96'

Διακρίσεις: - Αργυρή Άρκτος στον Μοχάμεντ Αμίρ Νατζί στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βερολίνου
- Βραβεία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Fajr
1) Σκηνοθεσίας στον Ματζίντ Ματζιντί
2) Μοντάζ στον Χασάν Χασαντούστ
3) Μακιγιάζ στον Saeid Malekan
4) Μουσικής στον Χουσεΐν Αλιζαντέχ

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Ένα κυρτικό διαμαντάκι.

Ο Καρίμ δουλεύει σε μια φάρμα με στρουθοκαμήλους στην επαρχία έξω από την Τεχεράνη. Όταν μία από αυτές του ξεφεύγει, χάνει τη δουλειά του γιατί θεω-

ρείται υπεύθυνος για την απώλεια. Παρά το γεγονός πως αλωνίζει τη χώρα για να την βρει, ο εργοδότης του δεν αλλάζει γνώμη. Ο Καρίμ βρίσκεται σε δύσκολη θέση, μιας που πρέπει να θρέψει πολλά, πολλά στόματα. Παράλληλα, ένα άλλο εμπόδιο βρίσκεται στο δρόμο του: η μεγάλη κόρη του χάνει το ακουστικό της στην ίδια νερά όπου ο αδερφός της ονειρεύεται να εκθρέψει χρυσόψαρα... Όταν το ξαναβρίσκει, το ακουστικό έχει καταστραφεί και ο Καρίμ πρέπει να πάει στην πρωτεύουσα για να το φτιάξει. Εκεί λοιπόν θα διαπιστώσει πως μπορεί να βγάλει εύκολα και γρήγορα χρήματα δουλεύοντας μαύρα ως μεταφορέας. Ωστόσο, οι ρυθμοί και το περιβάλλον της μεγάλης πόλης δεν θα τον αφήσουν ανεπηρέαστο. Σύντομα θα ξεκινήσουν οι τριβές με τη γυναίκα του και τα παιδιά του, και ο Καρίμ καταλαβαίνει πως χάνει κάτι από την ηρεμία της ψυχής του. Θα πρέπει να πάρει γρήγορα μια απόφαση που θα καθορίσει το υπόλοιπο της ζωής του.

Το ιρανικό σινεμά έχει καταφέρει μια εικονομαγή συνέπεια, τόσο σαν συνεχή παρουσία, όσο και σαν θεματολογία. Όσο και αν

έχει επηρεαστεί τεχνικά από πιο μοντέρνες μεθόδους, δεν παύει να διατηρεί την δική του φόρμα και να είναι απίστευτα ανθρωποκεντρικό. Γιατί αν πούμε ότι ο ουσιαστικός κινηματογράφος είναι αυτός που υπηρετεί τον άνθρωπο, όπως ήταν και ο ιταλικός νεορεαλισμός, τότε η παγκόσμια καρδιά του σινεμά χτυπάει, πλέον, στην Τεχεράνη...

Και ο κούκος του υπέρτιτλου δεν είναι άλλος από αυτόν που ανέλαβε τα σκήπτρα από τον Abbas Kiarostami στον θρόνο του ιρανικού σινεμά. Τον Majid Majidi τον γνωρίζουμε καλά από το 1996 και τον "Πατέρα". Με τα "Το Χρώμα του Παραδείσου" και "Βροχή" μας έχει πείσει ότι είναι ο πλέον υπερβατικός πέρσης δημιουργός και πως έχει αυτό το κάτι να πάρει στα χέρια του το μέλλον των συμπατριωτών του. Ξέρει να διαβάξει όπως κάθε ιρανός συνάδελφός του τα ανθρώπινα συναισθήματα, αλλά αυτός είναι που γνωρίζει καλύτερη αλφαβήτα! Βλέπει, πιο πάνω από αυτά, την μεγάλη εικόνα που τα περικλείει, γνωρίζει να εμπλουτίζει τις εικόνες του, ώστε να σου κάνει και το πιο απλό, σύνθετο.

Τα "Σπουργίτια" δεν χρειάζεται να είναι η καλύτερή του ταινία για να την λατρέψεις. Είναι η έκρηξη της απλότητας, μέσα σε έναν καμβά πολλών χρωμάτων. Είναι η ανάδειξη της μικρής λεπτομέρειας σε μείζων γεγονός. Μην περιμένετε να σας διδάξει τίποτα περισσότερο από ανθρώπινη απλότητα. Όμως η ουσία της ταινίας είναι ότι ενώ σε εμάς φαντάζει ως σινεφίλ δημιουργία, στην πατρίδα του μεταμορφώνεται σε αυτό που είναι πραγματικά. Μια απλή, νεορεαλιστική κωμωδία, μια μίξη βισκοντικού σινεμά με Mario Monicelli.

Στην ίδια λογική ο Mohammad Amir Naji είναι ο νέος Toto. Δεν μένει στην καταπληκτικά

εκφραστική του φάτσα, αλλά την εμπλουτίζει με μια αυθεντική ερμηνεία. Έχει τη δύναμη να σε κάνει να κλάψεις και να γελάσεις την ίδια στιγμή. Δεν θα σας κάνω λόγο για ένα νέο Σαρλό, αφού το σινεμά αυτών των χωρών ανακυκλώνει τους ηθοποιούς του και, ευτυχώς, δεν στηρίζεται σε αυτούς. Ίσως αυτό να είναι και το μικρό τους μυστικό...

Κριτική Σύνοψη

Ένα λυρικό διαμαντάκι, όπου «σκηνούλες», όπως ο χορός ενός στρουθοκαμήλου, μπορούν να σε χορτάσουν σινεμά. Ένα ιδανικό δείγμα εξέλιξης του ιρανικού κινηματογράφου, που δεν λέει να παραδοθεί σε φόρμες και θεματολογία, αλλά επενδύει πλέον περισσότερο στις εικόνες του. Ο Majidi είναι ο σημαντικότερος δημιουργός στη χώρα του και αυτό πρέπει να σας λέει πολλά. Εμείς ως την δούμε σαν ένα σινεφίλ υπόδειγμα ανθρωπισμού, αλλά κάτι θα «πιάσουμε» και από την αληθινή της ταυτότητα, που είναι η αυθεντική, νεορεαλιστική κωμωδία. Ιδανικό στις μέρες μας, όπου η ανθρωπιά έχει μπει στο στόχαστρο και πυροβολείται χωρίς ενδοιασμούς...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΝΩΤΗΣ

MATZINT MATZINTI

Γεννήθηκε στην Τεχεράνη το 1959

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Avaze gonjeshk-ha (2008), Untitled Majid Majidi Project (2008), Beed-e majnoon (2005), Olympik tu urdugah (2003), Pa berahneh ta Herat (2002), Baran (2001), Rang-e khoda (1999), Bacheha-Ye aseman (1997), Pedar (1996), Khoda miad (1995), Akhareen abadeh (1993), Baduk (1992), Yek rooz zendegi ba aseer (1989), Ruz-e emtehan (1988), Hoodaj (1984), Enfejar (1981)

